

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 62. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365628010336/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Barbara

VERDEN

Det trak i alle Smuger og Smag og lugtede raat af Tang. Vejret var grænet igen. Søndenviden luftede ind fra Havet og løste Frostens hidende Greb.

En Døs var faldet over Byen. I Husene og Hytterne sad Folk i deres bedste Klæder. De var mætte af Mad og Sabbat og begyndte saa smaat at kede sig. Ude paa Reynegaard sad Samuel Lagmand og spillede Skak med sin Fætter Sørenskriveren. Der var langt mellem Trækkene og endnu længere mellem Ordene. Armgard og Ellen Katrine sad og talte om gamle Dage og blev hvert Øjeblik uenige om deres Slegt. Det var et stort Savn for Armgard, at hun ikke turde strikke - det gav hende ellers Udløsning, naar Vreden greb hende, men Søndagsfreden maatte ikke krænkes med verdsligt Arbejde.

Præsten og hans Kone viste sig kun lidt den Eftermiddag, de havde nok haft en Samtale i Kammeret. De gamle mente ikke, det havde været rigtigt af Anna Sophie at forsømme Gudstjenesten. Men de sagde naturligvis ingenting.

Hr. Poul var gaaet ud. Han saa ikke et Menneske i de øde Gyder. Da han nærmede sig Nystue, sagtede han sine Skridt. Midt i Tristheden var det ham en dyb Glæde at vide, at i dette Hus boede Barbara. Var hun mon derinde? Maaske var hun soveret i Fogedstuen hos Suzanne.

Paa Sandet, hvor Elven løb ud i Østrevaag, laa Ænderne og gemte Næbbet under deres Vinger. De smaaskrappede foruroliget, da han gik forbi, men de var altfor dvask til at røre paa sig. Det var Springus', Vupsens og Katrine i Kældrens Ænder. Hver Familie havde sin And, men de var uden kunstige Kendenværker - Byens Folk kendte Byens Ænder, lige saa godt som de kendte hverandre. Ja, Landfoged Harne kendte maaske ikke Ænderne saa nøje, skønt han boede lige ved, men han havde jo større Ting at